

VOCEDIPADREPIO.COM

SCHREEUWEN EN GEFLUISTER.

door Br. MARIANO DIVITO, OFM CAP.

luisteren is de sleutel voor elke relatie. En dit verwijst niet enkel naar onze bekwaamheid om iets te horen. Wij luisteren met ons inzicht, onze ogen, door handelingen en de bewegingen van ons lichaam en op een heel bijzondere wijze met ons hart.

In één woord, het is een kunst en zoals elke andere kunst, moet zij geleerd worden, beoefend. Elkeen brengt er zijn eigen stijl in, kleur, diepte en schoonheid.

Sint Paulus wijst ons er op dat ons ware geloof niet geboren wordt tenzij door te luisteren: "Het geloof komt uit het luisteren" (Romeinen 10, 17) en één van de meest voorkomende zinnen in het Oude Testament luidt "Hoor Israël".

De Almachtige God wordt onophoudelijk aangeroepen met schreeuwen en zuchten om te luisteren naar de gebeden van Zijn kinderen (vgl. Exodus 2, 23) en Hij wordt beschreven als "Hij

die het klagen van zijn volk hoort" (Exodus 2, 24).

Jezus vergelijkt hen die Hem toebehoren met schapen die de stem van hun herder horen (vgl. Johannes 10, 27) en de Kerk, dat zijn wij, met de gemeenschap die naar de Geest hoort (vgl. Openbaring 2, 7 en 11; 17, 3, 6, 13) en naar Zijn Woord luistert (vgl. Handelingen 15, 7; 28, 28).

Er wordt gezegd, en dat is juist, dat wij leven in een maatschappij van beelden. Wij moeten, en dat is niet in tegenspraak, ook luisteren naar beelden en naar de klanken die ze beschrijven, verklaren en de aandacht er op vestigen. In zijn boodschap aan de wereld van 10 december jongstleden op de Werelddag tegen Honger, gepromoot door *Caritas Internationalis*, herinnert Paus Franciscus ons er met kracht en passie aan, dat in onze tijd die zo trots is op zijn eindeloze technologische, wetenschappelijke en sociale verwezenlijkingen, de stem van een arme een "schreeuw" is geworden; hoe er velen

zijn die niet alleen niet kunnen deelnemen aan het feestmaal van de overvloed, maar dat zij zelfs de kruimels niet kunnen verzamelen. De beker van onze maatschappij van de overvloed die eenmaal vol zou moeten overlopen en elkeen tot voordeel strekken, is altijd onverklaarbaar zoveel groter geworden en met meer inhoud, dat er niet één enkele druppel overloopt in de vele woestijnen die daarentegen altijd maar groter worden.

Een nieuw jaar is van start gegaan en het is onze wens dat het een ruimere sereniteit mag brengen, welzijn, rechtvaardigheid en een oplossing voor de vele zaken die nog niet in evenwicht zijn op onze nog altijd boeiende "azuurblauwe planeet."

Laat ons dit nieuwe jaar dan starten met te leren luisteren: naar de schreeuw van de armen en het gefluister van God.

Pater Pio zou dikwijls zeggen dat hij zijn hart en zijn ziel voelde breken wanneer hij de ontelbare materiële en spirituele weelachten hoorde die mannen en vrouwen in zijn biechtstoel wilden neerleggen.

Hij zou naar hen luisteren en hen aan de Heer aanbevelen in zijn gebeden en hij zou concrete antwoorden vinden en met goed gevolg.

Zijn oor was toch wel gevoelig voor en goed afgestemd geworden op de klanken vanuit die diepe wateren in de harten van mannen en vrouwen omdat hij, en alleen hierdoor, nooit op hield naar Gods gefluister te luisteren. In dit nieuwe jaar moeten wij, ieder van ons, op de manieren die wij kennen en waartoe we in staat zijn, antwoorden op dit "schreeuwen" en "gefluister."

Fr. Mariano Divito